

[Kirstine Ladefoged Jensen.]

og at forbindelseslinierne fra Oldenburg til Danmark er både lettere og hurtigere end fra Aurich til Danmark, hvad der vel må være en fordel, både nu og under en eventuelt opdukkende krigsfare.

At der kan være mange, for mig ukendte, grunde til at tage det standpunkt, man har taget, er jeg ganske klar over. Jeg har dog temt, at de umiddelbart foreliggende kendsgerninger har været et tilstrækkeligt grundlag for et spørgsmål herom.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg ville i og for sig have foretrukket, om det ærede medlem frk. Kirstine Ladefoged Jensen havde valgt den fremgangsmåde at henvende sig til mig underhånden med sit spørgsmål og fået svar underhånden. Jeg synes ikke, det ville have været unaturligt, at det ærede medlem havde skønnet, at en sådan fremgangsmåde, alle forhold taget i betragtning, ville være den rigtigste. Men da jeg nu har fået stillet spørgsmålet her fra tingets talerstol, skal jeg ogsaa besvare det.

Den danske brigade i Tyskland råder for tiden over 4 garnisoner, nemlig i Aurich, Jever, Wilhelmshaven og Oldenburg. Af disse 4 garnisoner ligger Aurich, Jever og Wilhelmshaven i den nordlige del af brigadens område med ca. 30 km mellem Aurich og Jever og ca. 25 km mellem Jever og Wilhelmshaven. Oldenburg ligger i den sydøstlige del af området med 75 km til Aurich og 60 km til Jever. Garnisonernes kaserneforhold er mest tilfredsstillende i Jever og Aurich, nogenlunde i Oldenburg og ringest i Wilhelmshaven.

Ved en reduktion af brigaden vil det være rimeligst, skønner jeg, at indskrænke garnisonernes antal og at nedlægge dem, hvor kaserneforholdene er dårligst. Der er derfor ingen tvivl om, at Wilhelmshaven som den ringeste bør nedlægges, så meget mere som det også vil være rart at undgå selve byen Wilhelmshaven, hvor forholdene på grund af krigens store ødelæggelser ikke er så gode som i de andre byer.

For Oldenburgs vedkommende har det, bortset fra at den er den dårligste af de tre øvrige garnisonsbyer, også spillet en rolle, at man ved at bevare de to byer Aurich og Jever, der ligger hinanden nærmest, som garnisonsbyer opnår visse besparelser.

Foruden centralhospitalet i Oldenburg, der formentlig vil blive opretholdt, findes der infirmerier, der i virkeligheden er små velindrettede sygehuse under ledelse af fast militær læge med fast sygeplejerske og me-

nige sygepassere, både i Jever og Aurich. I infirmeriet i Jever er der tilmed indrettet operationsstue, således at syge soldater, der ikke kan tåle transport, kan opereres og behandles i Jever. Jeg mener derfor, at man med opretholdelse af Jever og Aurich også har taget det fornødne hensyn til, at sygehusforholdene for soldaterne, også efter nedlæggelse af Oldenburg som garnison, kan være tilfredsstillende, idet man, som jeg allerede har nævnt, vil have det store sygehus i Oldenburg, det til operationer indrettede infirmeri i Jever samt infirmeriet i Aurich.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inger Merete Nordentoft* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvorned begrundes ministerens forhøjelsen af bybanetaksterne?

Inger Merete Nordentoft: Mit spørgsmål kræver ikke nogen lang motivering. Det er indlysende, at det var meget ubehageligt for befolkningen i Storkøbenhavn, at man forhøjede bybanetaksterne uden nogen forudgående diskussion om betimeligheden heraf, og jeg vil anmode den højtærede trafikminister om at redegøre for årsagerne til denne forhøjelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Min begrundelse for forhøjelsen af bybanetaksterne er, at der altid har været ført samme takstpolitik indenfor de københavnske sporveje og statsbanerne, når det har drejet sig om personbefordring lokalt på Københavns bybane. Og da jeg finder det urigtigt at tilstræbe konkurrence mellem sporvejene og bybanen ved at have forskellige takster, har jeg fundet det rigtigt ikke at fravige den hidtil fulgte linie, men at forhøje taksterne samtidig med forhøjelsen af sporvejenes takster.

Endvidere er forholdet det, at der findes en ordning med fællesbilletter, der kan anvendes til kørsel både med sporvogn og bybane indenfor takstgrænsen, og hver af de to transportvirksomheder oppebærer halvdelen af prisen. Også dette forhold taler for, at de to virksomheder takstmæssigt slår følge nu som hidtil.

Iøvrigt er statsbanernes økonomiske resultat for tiden sådan, at det ikke opfordrer til at ligge lavere med taksterne end Københavns sporveje.

Inger Merete Nordentoft: For befolkningen i Storkøbenhavn er den takstforhøjelse,